

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

I. Benedictio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

B

Benedictio.

1 **B**enedictiones Ecclesiæ non sunt iterum recipiendæ, quando matrimonium fuit nullum ob occultum impedimentum, & clam convalidatur, *lib. 2. disp. 37. nu. 13.*

2 Benedictiones nuptiales sunt antiquissimæ, & ritus in ipsis consueti convenientissimè ab Ecclesia adhibentur, ad ritè peragendos actus valdè appetitui carnis consonos, ad quos ordinatur matrimonium. Administratio earum solum pertinet ad proprium parochum, vel alium eius licentiâ, vel Ordinarij, non obstanti quacumque immemorabili consuetudine, aut privilegio. Et si aliquis, siue secularis, siue regularis ausus fuerit impertiri benedictiones alterius parochiæ spõsis, siue parochi, vel Ordinarij licentiâ, manet ipso iure suspensus tamdiu, quamdiu ab Ordinario eius parochi, a quo benedictio suscipienda erat, absoluitur, *lib. 7. disp. 82. n. 1. & 2.* Et ad dandas has benedictiones sufficit parochus vtriusvis contrahentis. *ibid. nu. 4.*

3 Benedictionum omissio ex negligentia, si absit contemptus, non est mortale, sed tantum veniale peccatum. Dicitur autem ex contemptu eas omittere, quando quispiam perinde eas nihili facit, ac si essent res vanæ, *lib. 7. disp. 82. nu. 6.*

4 In regno Hispaniæ filij familias coniugati

B 7

iugati

³ugari ante susceptionem benedictionum, nō
eximuntur à patria potestate, & habet pater
retentionē vsusfructus de bonis aduentitijs,
& nepos conceptus ante eas susceptas, licet
nascatur post eas susceptas, sub aui potestate
manet, sed filius, illis susceptis, manet sui iu-
ris, quoad fauorabilia & odiola, *lib. 7. disp. 82.
num. 7.*

5 Attento iure Ecclesiastico benedictiones
non sunt impertiendæ secundis nuptijs, quan-
do vterque, vel alter coniux in primis nuptijs
eas accepit, *lib. 7. disp. 82. nu. 15.* De consuetu-
dine verò hodierna sola secundarum nuptia-
rum benedictio interdicitur, quando vterque
coniux illam suscepit in alio coniugio. Quæ
consuetudo non inducit præceptum, Et vt cō-
suetudo legem aboleat, non desideratur scien-
tia Pontificis, sed eo ignorante potest induci,
lib. 7. disp. 82. nu. 15. 20. 23. & 24.

6 Quando priores nuptiæ, in quibus vter-
que coniux benedictiones accepit, reperiun-
tur irritæ, in posterioribus nuptijs non sunt
repetendæ benedictiones, *lib. 7. disp. 82. num.
26.* Et clericus benedictionem secundis nu-
ptijs impertiens in casu non permissio, suspē-
dendus ab ordinario. Quæ suspensio non est
pœna ordinaria huius delicti; sed arbitraria
attentis circumstantijs, quæ grauius, aut le-
uius reddunt delictum. Et licet absolutio hu-
ius suspensionis esset reseruata Summo Pon-
tifici, tamen hodie iam sublata est talis reser-
uatio

uatio per Extrauag. Conuersationi, *Ioan.* 22. nondum typis excusam, *lib.* 7. *disput.* 82. *num.* 23. 29. & 30.

7 Benedictiones iure veteri interdicebantur ab aduentu ad Epiphaniam, à Septuagesima vsque ad Octauam Paschatis, à diebus Rogationum ad Octauam Pentecostes. Sed hodie per *Tri dent. Sess.* 24. de matrimonio, *ca.* 10. sunt tantum interdictæ ab Aduentu vsque ad Epiphaniam exclusiue, & à feria quarta Cinerum, vsque ad Octauam Paschatis inclusiue. Quæ prohibitio incipit à primis vespers sabbati præcedentis primæ dominicæ Aduentus. In feria autem quarta Cinerum, à media nocte illius feriæ, consuetudine alicuius Ecclesiæ non seruante oppositum, *lib.* 7. *disput.* 7. *numer.* 1. & 2.

8 Sacerdos dans benedictiones temporibus prohibitis, peccat mortaliter, & graui penâ arbitrio iudicis plectendus est. Sponsi verò id præceptum transgredientes, sunt separandi ad tempus, sc. dum feriarum tempus durat. Nisi sit periculum incontinentiæ in alterutro coniuge; tunc enim alia pœna iniungenda arbitraria, *ibid. num.* 3. 4. & 5.

9 Episcopus non potest dispensare, vt temporibus prohibitis recipiantur benedictiones de iure ordinario. Secus dicendum in casu urgente, vbi non est recursus ad Summum Pontificem. Tamen in feriarum tempore non prohibentur sponsalia de futuro, nec denuncia-

tionibus, *lib. 7. disp. 7. nu. 6. 7. & 8.* Prohibita est etiam in his temporibus traductio sponsæ in sponsi domum, si aliquantulus sit excessus subventali. Et si fuerit moderata traductio, nulla culpa erit. Dicitur autem traductio solemnibus conuiuium, & vanum lætitiæ signum, *ibid. n. 15. 16. 17. & 18.*

Beneficium.

1 Beneficium non amittitur per sponsalia de futuro; tamen amittitur per matrimonium validum, etiam nondum consummatum non expectatâ iudicis sententiâ. Nec recuperatur sponsâ proficiente. Amittuntur etiam accessus, regressus, & quælibet alia iura ad beneficium Ecclesiasticum competentia, *lib. 7. disp. 42. à nu. 1. vsque ad 7.*

2 Clericus contrahens matrimonium validum, retinēdo beneficium peccat mortaliter, & tenetur dimittere illud, & potest impetrari tanquam vacans, ac alteri conferri, & tenetur restituere omnes fructus à se post matrimonium initū perceptos; nec potest matrimonio iam contracto resignare beneficium in fauorem tertij, *lib. 7. disputat. 42. à num. 10. vsque ad 3.*

3 Beneficia non amittuntur ipso iure per matrimonium contractum inualidè, quacumque de causa sit nullum: siue eo, quod sit in sacris constitutus, siue ob consanguinitatem, vel aliud impedimentum dirimens, siue scienter, siue ignoranter, siue ex defectu arti-